

Moció per a l'ampliació del parc d'habitatge social a Girona

Una de les conseqüències de la crisi econòmica és la dificultat de moltes famílies d'accedir a un habitatge digne. La caiguda d'ingressos de la unitat familiar ha comportat masses vegades l'expulsió d'aquesta del seu habitatge habitual, al no poder fer front al lloguer o a la hipoteca, produint-se episodis de desnonaments que malauradament han estat una de les imatges d'aquest període de crisi. Alhora, i també a causa de la recessió, s'han multiplicat altres problemàtiques com, per exemple, la dels joves que no poden emancipar-se al no tenir ingressos suficients per poder fer front a les despeses d'un pis.

Paral·lelament a això, el nombre de pisos buits ha augmentat exponencialment al llarg dels darrers anys. A la nostra ciutat, segons un informe de la UMAT, l'any 2012 hi havia a Girona 1.437 pisos buits, quan abans de la crisi (2007) aquesta xifra era de 468. Ens trobem amb la situació, doncs, de que l'augment de casos de famílies que no poden accedir a l'habitatge ha coincidit amb l'augment paral·lel de nombre de pisos buits. El lema que va popularitzar la PAH de "*ni gent sense casa, ni cases sense gent*" ha pres tot el sentit del món i ha fet palesa una situació que considerem no només injusta, sinó també quasi immoral.

En aquest sentit, si concebem l'habitatge com un dret, les administracions públiques han de confeccionar polítiques per tal de garantir-lo. I han de dotar-se de les eines necessàries per tal de fer possibles aquestes polítiques. En el cas que ens ocupa, l'eina més fonamental per implantar polítiques d'habitatge és, lògicament, l'habitatge mateix. És important que les administracions disposin d'un parc d'habitatge social suficient per tal d'atendre les demandes de la població.

En el nostre cas i pel que fa concretament al lloguer social, Catalunya i Espanya estan a la cua d'Europa. Menys del 2% total d'habitatges són de lloguer social, enfront de la mitjana europea del 15% (*Eurostat*, 2010). La Fundació *Hàbitat 3*, per il·lustrar amb més dades, ha calculat que Catalunya necessita uns 230.000 habitatges en lloguer social, alhora que també fa falta

habitatge assequible per atendre les necessitats de les entitats socials que porten a terme programes d'inclusió social.

Cal, doncs, que les administracions trobin solucions imaginatives per augmentar el parc d'habitatge social i liderar políticament la solució a aquesta problemàtica. En aquest sentit, proposem al Plenari el següent ACORD:

- Que l'Ajuntament de Girona presenti abans d'acabar l'any 2015 un projecte amb diferents vies per tal d'augmentar el parc d'habitatge social de la ciutat fins a situar-lo en paràmetres raonables en relació nombre d'habitants, així com calendaritzar les accions que s'hauran de dur a terme per aconseguir-ho, vetllant per disposar d'una xarxa de pisos prou nodrida com per fer front a les urgències i a les necessitats socials en aquest àmbit.

Maria Mercè Roca
Portaveu del grup municipal ERC-MES

Girona, a 9 de setembre de 2015